

*Értük...  
1956 emlékezete*

*Értük mondok most imát,  
Akiket halálra vertek,  
Akiket arccal lefelé temettek,  
Akik megalázva is  
csillagok maradtak,  
Akik fényt adnak,  
mert diadalt arattak.  
Értük mondok most imát,  
Kik a szabadságért síkra szálltak,  
Akik bátorságban előttünk jártak.  
Kérdezem magamtól,  
s minden magyartól:  
tudnánk, mernénk, bíránk?  
Nem futnánk sikoltva,  
ha nevünket gyilokra hívnák?  
A költők szebben írtak Róluk,  
szomorúan fejet hajtok én is,  
az ember emlékezik, ha vén is.  
Lelkük magasztosult az égben,  
gyertyák Értük égnek,  
imára kulesolt kézben...*

*Pilisjászfalu, 2004. október*

*Krasznavölgyiné Koltay Livia*

